

Előfizetési árak:

Egész évre	12	frt.
Félévre	6	"
Negyedévre	3	"
Egy hóra	1	"
— Egyes szám 4 kr. —		

Kiadóhivatal:

Plettz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
hová az előzetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

TORONTÁL

POLITIKAI ES TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek.
Zápolya-utca 1-86 szám
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknak.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

A nagybeteg Kossuth.

Nagybecskerek, márczius 16.

Hagyjuk őket „balfelül és a közepén” heverni, a felfújó békákat, melyek csak nem tudják visszatartani keserves kuruttyolásukat, daczára annak, hogy a nagy reformvita koncertjében már minden oroszán elbődült, minden pacsirta csicsereggett és valamennyi kakas kukorékol.

Fordítsunk nekik illő megvetéssel hátat s tekintsünk a messze távolba, hol a nagy, szent aggastyán vivja a nagy harcot egy szokatlanul magas kor gyöngegségével és, sajnos, még a legnagyobb emberekre nézve is elkerülhetlen gyarlóságával.

A Kossuth-kérdés ennek a minden magyarra nézve szivszorító, lélekrendítő körülménynek következtében égetővé vált. Gyávaság lenne szemébe nem nézni és gyalázatos kegyeletlenség lenne ugy Kossuth, mint a nemzet ellen, a mely legnagyobb fiait egyikét tiszteli benne s fogja örökké tisztelni, ha e nehéz napokban mindent el nem követnének, hogy Kossuth kórágynál a nemzetet, az egész nemzetet egyesülten, egy érzelmet és egy értelem által telve gyűjtsük össze.

Hogy ez mint történjék, miben állapodjanak meg, azt majd megtalálják azok a felvilágosodott államférfiak s a népnek azok a hazafias választottjai, kik épp most ülnek tanácsot. Annyi hazafiaság, tapintat, eszélyesség és jóakarát mellett, mint a mennyit a tanácskozók egymás iránt tanusítanak, nem is képzelhető, hogy meg ne találják az igazi módot. Létre fog jönni a megállapodás, mert létre kell jönnie. Kell a magaslatos kegyelet végett, mely a nemzet minden jó és derék fiát eltölti; de kell azért is, hogy megsemmisítsék azoknak a fondorkodásait, a kik nem irtóztak még egy nemzeti szerencsétlenségre is spekulálni önző, sötét czéljaik érdekében. Szabadelvű párt és szabadelvű 48-as és függetlenségi párt értsenek csak

egyebben a nehéz és kényes kérdésben, ne engedjék magukat megtántorítani, ne engedjenek magukkal játszani, akkor aztán tovább kuruttyolhatnak a békák, míg a nemzeti felháborodás vihara a mocsár fenekére nem sodorja őket, oda, a hol a hozájuk van.

Főleg két körülmény az, melyekhez a Magyarországra nézve oly igen szomorú kérdéssel szemben, ragaszkodni kell.

Először az a megmáshatatlán tény, hogy az elenyészőleg kevés reakcionáriusok kivételével Magyarországon nem létezik ember, a kinek szíve csodálattal, lelke hódolattal eltelve ne lenne a nagy aggastyán iránt és itt a nemzetiségeket sem vesszük ki, melyek végzetes időben fégyverrel és vad gyűlölettel álltak vele szemben.

Másodszor az a körülmény, hogy Kossuth ismételt és a legünnepelesebb, leghatározottabb módon, szóval és írásban kijelentette, miszerint az inkompabilitás kérdése, melyet mint élethossziglan elválasztó pajzost tett le maga és a hon közé, egyesüvél az ő személyének szől; nemcsak hogy ez irányban senkitől sem követeli, hogy őt kövesse, de soha senki-nek meg sem engedi, a ki Magyarországon él.

Minden megváltozhatatlan merevsége mellett, melyhez politikailag 1867-tel s ennek következményeivel szemben ragaszkodott, nem csinált titkot a nagy tiszteletből és becsülésből, melyet a koronás, mintaszertien alkotmányos, lovagias és jó-ságos király jelleme, emberi és uralkodói éreneyei gerjesztettek benne.

Ha ezt a két körülményt becsületesen és tapintatosan gondolóra veszik, akkor az egyetértést csakhamar létre lehet hozni. Minthogy becsületes és tapintatos férfiak azok, akik tanácskoznak, a kitűzött czél el is fogják érni. Az önző lélekűfűrok nem fognak üzletet csinálni, Magyarországon ilyesmire nincs talaj, különösen

abban a szabadelvű korszakban, a mely ma az országra világosságát árasztja.

A Mindenható pedig adja vissza az egészségét a szent aggastyánnak, aki még mint halálos beteg is Magyarország szabadsága, haladó fejlődése fölött tartja áldó kezét! Ez lenne a legszerencsésebb, legboldogítóbb megoldása a Kossuth-kérdésnek.

Értsünk szót.

Nagybecskerek, márczius 16.

Márczius 15-ének ünnepe beleélté magát népünk életszokásaiba, átment a nemzet véérébe és igazi nemzeti ünneppé lett.

A képviselőházban az idén nem is volt rá szükség, hogy, mint máskor, valamelyik képviselő indítványozza, hogy márczius 15-én ne legyen ülés, hanem az elnök önként közölte a házzal, hogy csütörtökön nem lesz tárgyalás. De nem is lehetett ez másképen akkor, mikor Magyarország törvényhozása az egyházpolitikai kérdésekkel, a kormány reformjavaslataival foglalkozik, melyek az 1848. nagy esztendőnek végrendeletét teljesítik, melyeknek minden sora, minden mondata az egyenlőség, szabadság és testvériség márczius 15-én hirdett elveinek szentségétől van át meg áthatva.

Mily szép, mily eszményi lett volna az ideai nemzeti ünnep, ha nem vegyül bele a turini betegágyának és ama felesleges békétlenségnek a sötét árnyéka, melyet Apponyi Albertnek ezáltal csakugyan rossz helyen alkalmazott bizonykodása okozott.

Mi nem vádoltuk mindjárt más, nagyon is tüzesvérű liberális lapársakhoz hasonlóan, reakcionáriusmussal és ultramontanizmussal Apponyi grófot azért, mert a polgári házasság kötelező formáját elveti és megelégszik a szükségbelivel. Ez egy negatio mellett látunk sok, igen fontos concessiót is, melyet Apponyi a reformjavaslatoznak tesz: hiszen elfogadja az egységes, állami bíráskodást házassági ügyekben s ragaszkodik az állam azon jogához, hogy házasságokat elválaszthasson és felbonthasson; megszavazza az

A „TORONTÁL” TÁRCZAJA.

A silbak.

Irta: Hugues le Roux.

Kétségtelen, hogy a kis Brinn-sziget legkiválóbb épülete az a granit várkastély, melynek a tornyai megannyi palackokhoz hasonlítanak s a mely Breton felől bárkán jövet, a borostyánok és tamarixok között azonnal a szemünkbe ötlök.

Az egyik bástyán a francia lobogó, a másikon egy különös zászló repked; melyen két mezőben arany betűkkel e két szó olvasható:

„Malavial szeszfinomító”.

Ebben a Breton-országban minden várkastélynak meg van a maga legendája. Nemcsak azoknak, a melyek a hajdani polgárháborúból származnak, vagy a melyek Cesart és a gallokat látták; minden füstölő tetőhöz egy egy regény tapad. A Malavial szeszfinomítóknak a sok között még meg van az az előnye is, hogy legendája igaz; különben bizony el sem mondanám.

Tehát mintegy 30 évvel ezelőt — a 60-as évek táján — hunyt el a falak között Yves Marie, Honoré de Kerledec, de Keronara nemes gróf, a kinek a családja, a II. császárság hű vazallusa, III. Napoleonnak egy tengerészeti minisztert is adott. A nemes gróf, Yves Marie, afele jó bretoni nemes, magas, mint egy kutéga és buta mint egy csicsi, életében csupán egyszer hagyta el hazáját, akkor, a mikor az udvarhoz ment, hogy nőül vegye a szép Parisienne-t, a kit unokabátyja tartogatott számára. A nászút után Yves-Marie elvitte ifju nejét a Brinn-várkastélyba — a honnan nem is eresztette ki többé.

A környékbeli halászok, a kik a párocskát a homokos parton sétálni, vagy egymás mellett lovon nyargalni látták, a tamarix-szegélyeste ösvényeken, erősítették, hogy a kis grófné egyáltalában nem panaszkodott e miatt a togság miatt. Regényes és gyakorlati, belefáradva az udvaroncok szerelmi kalandjaiba, imádtá ezt a vad, érintetlen vidéket, a hol kedve szerint öltözhetett, kivarrttas breton — pruszlikjába; — olyan volt, mint egy szép baba.

S még három év múlva is, mikor egy májusi estén hat ismerősi fickó behozta a várkastélyba a nemes gróf Yves Marie élettelen testét, a grófné olyan sikoltozást vitt véghez, hogy a Brinn-sziget egyik szélétől a másikig a halások feleségei első álmukból felriadva, majdnem sorra szörnyet haltak.

A nemes grófot a sziklafal tövében látták, táskája félig megtelve tengeri szárnyasokkal, fegyvere kettő törve. Az emberek abban a véleményben voltak, hogy elfáradva, megpihent valami korcsmában a kellesténél több szeszt vévén magához, megcsusszott a kréta ösvényen s lebukott.

— Két koporsót fognak beszögezni — mondogatták a jó emberek fejüket csóválva — A kis grófné nem fogja túlélni férjét.

S valóban látva őt a halott fejénél ülve, merev tekintettel, mintegy magánkívül, attól kellett félni, hogy a zokogástól, melytől egész teste vonaglott, meg talál redőni a szivecskéje.

Azonban a kis grófné bizony nem halt meg. Elni akart, hogy sirathassa férjét, hogy minél számosabb évekig áldozhasson emlékének. A kastély gyepes udvarán nagy költséggel emeletes mauzoleumot építtetett. Fent berendeztetett egy szobát, melynek „a nyugalom tányája” volt a neve, ahova bezárkózott, hogy zavartalanul

álmódzhassék. Lent, a kápolna oltára alatt helyeztette el fejejtethetlen férje, Yves-Marie földi maradványait.

Es hogy gyászának ünnepies volta hivatalosan megszentessétek, hő könyörgéseire a tengerészeti miniszter elrendelte, hogy silbak álljon a sirbolt ajtaja előtt.

Hat hónapig sétáltak már a derék tengerészek a sirbolt előtt, hetenkint felváltva. A szolgálát nem volt nehéz: még csak a szinóros sapkát sem kellett viselniök; mindössze is az volt a kötelességük, hogy szabályszerűen, kifogástalanul szalutáljanak az özvegynek, amikor a mauzoleumba megy férjét siratni.

Napról-napra, ugyanabban az órában, ebéd után, a kis grófné mély gyászban, tetőtől talpig elfátyolozva, ment imádkozni a sirboltba. Lassu léptekkel végig ment a parkon, ünnepélyes tarrással, mint egy fiatal pap, a ki az oltárhoz közeledik. Az ór előtt elhaladva, fejével biccentett, s aztán belépett a mauzoleumba, anélkül, hogy visszafordult volna. Ott egy óra hosszáig hallották a katonák sóhajtozni s fájdalommal nyögni. A kik kíváncsiságból belestek a kulcslyukon, bizonyították, hogy egész idő alatt térden állva görnyedezett s imádkozott.

... Egy reggel, özvegyesége hetedik hónapjában, a silbak, a ki társa felváltására érkezett, valami Malavial (de Béziers) volt. Derék legény, nőekkel szemben vállalkozó, lágy, mint a füge s érzékeny, mint a pintyöke.

A kis grófné szokás szerint üdvözölte, mikor előtte elhaladt s aztán eltűnt a kápolnában. De még el sem kezdte sóhajtozásait, mikor ott kinn, a mauzoleum előtt, valami rendkívüli csodálatos jaigatás tört ki, zokogással vegyes bömbölés, mint a lánczra kötött kutya vonítása. A fiatal asszony felriadva, kinézett az ajtón. S ime

anyakönyvek államosítását, a zsidók recepczióját, a vallás szabad gyakorlatát. Aki mindezt helyesli, az az egyenlőség, szabadság és testvériség mellett van.

De éppen azért, mert így gondolkozunk Apponyi érületéről, feljogosítottak is éreztük magunkat arra, hogy Apponyi magatartását szigorú bírálat alá vegyük.

A nemes gróf maga mondja, hogy a kötelező polgári házasság a szabadelvű reformnak csak az alakját érinti, de nem a lényegét s ő csak oportunitási okokból nem fogadja el mostanság ezt a formát. Am legyen. Parlamentáris kormányunk van-e, vagy nem? Felelő-e a kormány és a többség a végrehajtásért, vagy nem? Parlamentáris követelmény-e az, vagy sem, hogy alaki ügyekben a kisebbség alkalmazkodjék a többséghez?

Mire való tehát a hosszú, négyhetes, elkeseredett küzdelem e miatt az alaki dolog miatt: talán a többség engedjen?!

Hiszen mi mindnyájan, a kevés, valóban reakciónárius nem számít, ők kevesen vannak és jelentéktelenek, az egyenlőséget, szabadságot és testvériséget akarjuk; miért ne legyenek egyenlően, szabadon és testvériesen azonnal megerősítve, törvénybe foglalva és végrehajtva?

HIREK.

Tájékoztató.

Március 17. A torontáli helyi érdekű vasutak igazgatóságának ülése.

Március 17. A községi iskolaszék gyűlése.

Március 19. Nagybecskerek város képviselőtestületének rendes közgyűlése.

Március 20. Az „Iskolagyermekbarát” segélyező egyesület közgyűlése.

Március 26. A nagybecskereki kaszinó rendkívüli közgyűlése.

Március 30. Rendkívüli városi közgyűlés.

Március 31. Fialat emberek táncmulatsága.

Április 9. A megyei közigazgatási bizottság ülése.

— **Városi közgyűlés.** Nagybecskerek város képviselőtestülete e hónap 19-én, hétfőn, délután 3 órakor rendes havi közgyűlést tart.

— **Igazgatósági ülés.** A torontáli helyi érdekű vasutak igazgatósága holnap délután az alispáni kis teremben ülést tart.

— **Uj Indóház Nagybecskereken.** Emlegettük, hogy nemrégben egy küldöttség járt Rónay Jenő főispánnál, arra kérvén őt, hogy közbejárjon, miszerint a tomaseváci-ut végén egy új állomás létesíttessék. E küldöttség, melyet akkor is Krsztics János polgármester vezetett, ma ebbeli kérelmét ismételte Daniel László alispánnál, mint a torontáli h. é. vasutak igazgatójánál. A felelet, mit az alispán a küldöttségnek adott, nagyon is eltért a chablonszerü válaszkóttól, mikkel deputációkat biztatni szo-

as örház előtt a földön ül a silbak, csákóját térdei közé szorítva, szeméből ökölnyi nagyságu könyvek potyognak s ordít, mintha valami rettenetes fájdalom gyötörné, úgy hogy a grófné egészen elámulva áll meg a háta mögött.

— Mi baj, barátom... Mi történt veled? ... Ki bántott? ...

E szavak hallatára az ör egyik kezét levette a szeméről. De alig pillantotta meg a fiatal asszonyt, ismét eltakarta az arcát s újra bömbölni kezdett.

— Hu! hu! hu! a sze—gönyasz—szony!... a sze—gönyasz—szony! ...

És ömlöttek a könnyei.

A grófné, csaknem magánkivül, hozzá lépett s megerintette a vállát.

— Kérlek, nyugodjál meg, fájdalom egészen meghat.

De a silbak csak tovább ordított fuldokolva: — Pedig milyen jó! Pedig olyan jó, mint egy an—gyalka!

Az ösvegy már segítségért akart kiáltani. Aztán eszébe jutván, hogy a nyugalom tanyáján van valami jóféle erősítő ital, felsietett a lépcsőkön s aztán néhány cseppet töltött belőle egy félpohár vízbe.

— Fogd, — mondá, oda nyujtva az italt a katonának, — jó szíverősítő.

— En—gem — mondá, Malavil de Brésiersnek hívnak. — Még öt évet kell szol—gál—nom. Anyám nem tudott helyettem embert állítani... Hu! hu! hu!

A grófné elgondolkozott. Ha a helyett, hogy mindennap változnak az örhök, magához csatolná ezt az érzékeny szívű fiút! Abban az elhagyatottságban, melyben most él, egy jó szolgáló odaadása némi enyhülés lenne rá néve. Rokona, a tengerészeti miniszter segélyével kivehetné az ezredből ezt a katonát. Aztán Párisban megrendelne valami csinos egyenruhát, a Kéronara gárda részére.

kás. Megmondta ugyanis, hogy egy új állomás létesítésének semmi okát sem látja. Ha a tomaseváci utnál fekvő gyártelepeknek szükségük van vasutra, kössék össze magukat a vasutal, de ne kívánjanak a vasutársaságtól egy 30—40 ezer forintos áldozatot. Igen különösnek tartja e kívánásot már azért is, mert éppen Nagybecskerek városának közönsége az, mely szükkeblősége által tünik ki akkor, mikor közlekedési eszközzeinek szaporítására áldozatot kell hozni. Itt van legujabban a Nagybecskerek-zsombolyai-kis-zombori vasut, melyhez a nagy többség nem akar hozzájárulni. S ugyanakkor, mikor a vasutépítésé elé folyton akadályokat gördítenek, a torontáli h. é. vasutársaságtól egy 30—40 ezer forintba kerülő áldozatot kívánnak. Ismétli, hogy új állomás létesítését nem pártolja, de előterjesztést fog tenni a holnap megtartandó igazgatósági ülésnek, hogy a tomaseváci ut végén egy feltételes megállóhely létesíttessék. Hát ezek bizony kemény szavak. Kemények, de igazak. Városatyáink egy része mindig ott van ahol kérni és követelni kell, de ha arról van szó, hogy adni is kellene, akkor fázna tőle, még akkor is, mikor ez az áldozat jól kifizetné magát, mint például a keskeny vágányu vasutnál. A képviselők azon része pedig, mely szivesen pártol mindent, mit a haladó korszellem megkövetel, legyen résen, hogy az a nagy tömeg, mely számául csak akkor győzhet, ha a haladó párt nem szervezkedik, hogy az a nagy tömeg meg ne hiúsítsa a kulturális törekvéseket. Az alispán szókimondó beszédje talán sokakat meg fog győzni arról, hogy néha adni is kell, mikor az ember kapni akar. A 30 án tartandó rendkívüli közgyűlésen be fog bizonyulni, vajjon tanultunk-e Daniel alispán nyilatgásából.

— **Fegyver helyett hamis váltó.** Nagykomlósról írják: Bogyán Stefan idevaló gazdára tegnapelőtt este, mikor ép az udvarra akart kimenni, rálöttek. A golyó a kapudeszakba fúródott, alig egy tenyérnyire füttyülve el Bogyán füle mellett. Zsian Nikoláunál, akit Bogyán a merénylővel gyanúsított, a csendőrség nyomban házkutatást tartott, abban reménykedve, hogy ez alkalommal megkeríti a fegyvert, amelylyel a merénylő Bogyánra lőtt. A házkutatásnak meglepő eredménye volt: fegyverre ugyan nem akadtak, de találtak egy csomó hamis váltót, amelyet Zsian állítólag a nagy-kikindai pénzüntézetekben akart „elhelyezni.”

— **Betöréses lopás.** Szerdics György nyug. cs. és kir. alezredes Mercy utcai házából ma éjjel tolvajkezek nagy mennyiségű értékes fehérmeműt hordtak el. A tolvaj betörte az éléskamra udvarra szolgáló ablakának felső üveg-

— Mit szólnál hozzá Malavil, ha kizabadítanálak a szolgálatból s magamhoz vennélék! — Ah! é—des jó asz—szo—nyom!

A kis grófné még asznap este irt a miniszternek s Malavialnak megengedtetett a tengerésszet kötelékből a kilépés.

Az egyenruha, melyet a grófné rendeletére felöltött, fényre s nagyszerűsége vetekedett a svájci alabárdosok egyenruhájával. Ezt az öltöszeket, kezében alabárdal, oldalán fringióval, mely csirgett csörgött a pallón, Malavial annyi büszkeséggel viselte, s oly jól is állott neki, hogy a szép grófné egy napon a mauzóleum ablakából felhívta őt a „Nyugalom tanyájára.”

A hőség kábító volt, a fiatal asszony epedve nyugodott a keretven... Malavialnak meg érzékeny szíve s fehér bőrnadrágja volt.

Mi történt ezen a találkozáson az ösvegy és silbakja között? Kétségen kívül semmi, ami miatt a halottnak oka lett volna panaszkodni, mert Yves Marie tovább is ott feküdt a földszinten kiterítve, keze a mellén összetéve. Hozzá volt már szokva a sóhajtasokhoz...

... Annyi tény, hogy három hóval később Brinn lelkésze összeeskette Yves-Marie de Kerléadec de Kéronara grófnét Malavial silbakkal.

A fiatal férj, akit előbbi állása éppen nem szoktatott volt téltelenséghez, csak lassan törődött bele a dologtalan életbe. A breton ezimer helyébe tehát, melyet a kapuzat felől levettek, a második férj, Malavial, gyára czégtábláját tette fel. Már a verében volt a finomítás s kezében mindig ott volt látható egy palack a saját gyártmányából.

A „Cognac Malavial” csakhamar tekintélyes helyet foglalt el a szeszitalok sorában. A várkastélyhoz évről-évre új taldalak-épület járult.

A ká; olna alatt saját külön pinczejét rendezte be.

— Nos. — szólott, miközben arca mosolyra szélesedett ki, — mikor olyan jó hűvös az a „Ny—ga—lom ta—nyá—jal”

tábláját s az így támadt nyílason át benyulva, kinyitotta az ablakszárnyakat és a kamarába ugrott. Körülbelül 40 darab fehérmeműt, többnyire női alsókat szedett össze, aztán az ablakon keresztül odább állott. A gyau Nagy Terézre irányult, aki e hónap 10-én lépett ki a meglöpött család szolgálatából s aki gyakran ejtett el szolgálati ideje alatt olyasféle megjegyzéseket, amik a finom fehérmeműkre való nagy vágyódásra mutattak. A rendőrség, amelynek a betörést feljelentették, kutatást tartott Nagy Terézről, aki most szüleinél lakik, de nem talált semmi gyanusát Kihallgatások azonban a leány oly zavart tanúsított, annyi ellenmondásba keveredett, hogy alaposnak látszik a feltevés, miszerint ha nem is ő maga volt a tettes, a tolvajnak legalább is a kezére játszott a betörés elkövetésénél. A rendőrség az ügyet áttette a törvényszékhez.

— **Iskolaszéki gyűlés.** A községi iskolaszék holnap, e hó 17-ikén, délután 2 órakor gyűlést tart.

— **Méhészek értekezlete.** A magyar országos méhészeti egyesület délmagyarországi bizottsága folyó évi március hó 18 án délelőtt 10 órakor Temesvárott a megyeház kis termében ülést tart.

— **A község bérháza.** Zsombolyáról írják, hogy a virágzó község 55,839 frt költséggel nagyobb bérházat épített.

— **Uj ügyvédek a megyében.** A szegedi ügyvédi kamara közhírré teszi, hogy Tanaszvits Péter ügyvéd N.-Kikinda, dr. Krausz Ferencz ügyvéd Billét és Jurkovicz Othmár ügyvéd N. Szt. Miklós székhelyiyei e kamara lajstromába fölvetették.

Március Idusán.

(A kereskedő-íjzak ünnepélye.)

A szabadság és egyenlőség nagy napja, melyet Nagybecskereken ez idén is nagy lelkesedéssel és a társadalom minden rétegében megültek, nem nyerhetett méltóbb befejezést, mint azzal a válogatott műsorból álló estélylyel, melyet a kereskedő-íjzak egylete a városi színházban rendezett. E törekvő egylet, mely korlátolt eszközei daczára a város társadalmi életének fejlesztéseért többlet tesz, mint akármelyik itteni társulat, különösen e napon szokta a város közönségét oly elsőrangú művészekkel megismertetni, kiket ezen egylet fáradozásai nélkül minden valószínűség szerint sohasem üdvözölhettek volna a szöke Bega becskereki partján. Tavaly Ábrányi Emilnek és hozzá méltó szép tehetségu nejeinek Wein Margitnak köszönhetjük, hogy Becskereken nagyobb fényvel lehetett e nagy napot megünnepelni, mint e haza bármelyik vidéki városában. Az idén sikerült a rendező bizottság fáradozásának a m. kir. opera egyik legszebb és legtehetségesebb művésznőjét, Hilgermann Laurát, és a fiatal színészemzedék egyik nagyreményű tagját, Fehérvári Meitát megnyerni, s az ő közreműködésük, de nem kevésbbé a helyi erők legjobbjainak hozzávonása, oly vonzóerőt gyakorolt közönségünkre, hogy már napokkal azelőtt nem lehetett helyet kapni.

Az idők változnak! De ezt nem fájdalomosan mondjuk, hanem örömtől repeső szívvél, mert hiszen ne felejtjük el, hogy a jelen év még csak a harmadik, melyben nálunk megülük március 15 ikét. S már is érzi e vegyesajku lakosság minden polgára, ki magyarnak vallja magát, hogy nagy ünnepet kell megünnölnünk márczius Idusán s hogy attól nem szabad távolmaradnia senkinek, ki lelkesedni tud ama nagy eszmékért, melyek e naphoz fűződnek. S a kit különös okok nem tartanak vissza, nem is marad távol, s azért lehetséges ma már az, hogy egy napon öt helyen mondhatják el, mit jelent márczius 15 ike a magyarra nézve, mint ez tegnap történt, s mindenütt zsufoolt teremben hallgatják a Talpra magyart....

A tegnapi irodalmi és zene-estély a legsikerültebbek közé tartozik, melyen e városban résztvettünk. A műsor első száma, dr. Kis Sándor költeménye „Márczius Idusán”, megmondta már a hallgatóságnak, hogy nem egy közönséges estélyen, hanem hazafias ünnepélyen vagyunk s a nagyszámu előkelő közönség valóban emelkedett hangulatban hallgatta e hazafias eszméktől duzzadó költeményt, melyet dr. Kis az ő elragadó előadásával szavalt. Perczekig tartó taps jutalmazta úgy a költőt, mint a szavallót.

Utána dr. Nónay Pálné, városunk hölgykoszorujának egyik legszebb virága eljátszotta Weber „Polacca brillante“ cz. darabját, pompás technikával és intelligens előadással. A szünni nem akaró tapsoknak engedve eljátszott még egy magyar darabot, nagy lelkesedés mellett.

Harmadiknak Hilgermann Laura, a budapesti opera kitünő altisztánője lépett a színpadra. Zajos taps fogadta, mely egyaránt szólt a szép asszonynak és a jeles művésznőnek. Énekét megkezdte a Mignon ismert románzával. Mignon legjobb szerepe a művésznőnek s így természetesen fogja találni mindenki, hogy ezt a számot elragadó szépen énekelte, s percekig tartó taps követte e gyönyörű dalt. Kevésbé tetszett Fides nagy áriája, mely sokkal jobban van összeforruva ugy zeneileg, mint értelmileg a „Prófeta“ egész szerkezetével, semhogy a hangversenyteremben nagyobb hatást kelthetne. De azért mondanunk sem kell talán, hogy ezen számot is sok izléssel és énektudással énekelte. A tapsoknak engedve, még egy magyar népdalt énekelt ráadásul.

Az ünnepi beszéd nehéz és ily körülmények között nem is éppen leghálásabb feladatát dr. Demkó Endre vállalta magára s mi örömmel konstatáljuk, hogy a szép tehetségű fiatal ember a legfényesebben oldotta meg ezen feladatát. Ugy a gondolatok tömörsége, mint a nyelvezet szépsége és nem kevésbé a szép előadás, megérdemelték egyaránt azt a zajos tüntetést, melyet a közönség a szónoknak rendezett, midőn beszédjét e szavakkal fejezte be: Éljen Kossuth Lajos.

Ezután következett Nocker János ur éneke. A fiatal karnagy második fellépése meg erősített bennünket abban a meggyőződésben, hogy nemcsak a róm. kath. hitközség, de a város zenei közönsége is sokat nyert ezen új erővel. Hajlékony szívhöz szóló tenorhangján két Mascagni féle dalt énekelt, melyekkel zajos tapsokra ragadta a halgatóságot. Ráadásul még néhány magyar népdalt énekelt érzéssel és tüzzel.

A műsor egyik fénypontja Fehérvári Melitta kisasszony fellépése volt. Az éppoly csinos mint tehetséges fiatal hölgy, ki a budapesti színi akadémia végzett növendéke, Komor Gyulának egy szellemes monológját játékkal, kitünő pointírozással és határozott tehetségre valló előadással. A szünni nem akaró eljenzésnek és tapsnak engedve, még Temérdek egyik versét szavalta el a kisasszony, végtelen bájjal és kedvességgel.

A hangverseny méltó befejezése volt Hilgermann Laura éneke. A művésznő ezuttal csak kisebb dalokat énekelt, de éppen Mozart Bölcsődalával, ezzel az alig néhány taktusból álló caekélyességgel keltette a legnagyobb hatást, mert azzal bebizonyította, hogy nemcsak iskolázott, de intelligens felfogású énekesnő is, kinek kedélye, érzése van. Franz Őszi dala után ugy tetszés mellett egy Abrányi-féle népdalt énekelt.

A színházból a közönség a kedvezőtlen idő daczára tömegesen átvonult a Korona szállóba, hol csakhamar táncz és zene mulattatta a közönséget. Az előkelő közönség sorában ott láttuk Rónay Jenő főispánt, Daniel László alispánt, Poroszkay Bélam. főügyészt, Fornszek Béla törvényszéki bírót, Moesz Károlyt, az o. m. bank nagybecskereki fiókjának igazgatóját, dr. Perisics Zoltán v. főjegyzőt, Reitter Oszkár rendőrkapitányt, báró Hauser Károly főispáni titkárt, Somogyi Gyula temesmegyei főszolgabíró, stb. stb.

A hölgyek közül a következők neveit sikerült feljegyeznünk:

A szónokok: Rónay Jenőné, Daniel Lászlóné, dr. Brájjer Lajosné, Deutsch Zsigmondné, Eibenschütz Gerőné, Fischer Mórné, dr. Gyertyánffy Jenőné, Hajduskáné, Hilgermann Laura (Budapest), Hirtenstein Márkné, Julius Lipótné, Klein Miksáné, Kohn Márkné, Kohn Sámuelné (B. Szt. György), Kőváryné, Kurländer Imréné, Kürschner Ignáczné (B. Szt. György), Langerné, Löwinger Dezsőné, Mangold Hermanné, Moesz Károlyné, dr. Nónay Pálné, dr. Perisics Zoltánné, Reisz Mihályné, Schwarcz Lajosné, Spiró Károlyné, Straesser Miksáné, Ullmann Hermanné, Vattay Miklósné, Weisz Izidorné, stb. stb.

Leányok: Fehérvári Melitta (Bpest), Frankl Ida, Hirsch Irén (Tisza Szent Mik-

lós), Kohn Feliczia és Hilda, Kohn Róssa (B. Szt. György), Reiter nővérek, Sladovich Angela, Stein Juliska, Vattay Margit, stb.

A sikerült mulatságot a rendező-bizottság összes tagjai, de különösen az egyet új tevékeny elnökét, Kurländer Imre urat megilleti a közönség hálája és elismerése.

VASUT-ÜGYEK.

Magy. kir. államvasutak.

Hirdetmény. Dél-német osztrák-magyar vasuti kötelek „II. rész B.“-vel jelsett közös díjssabási füzetet illetőleg. A fent megjelölt f. évi január hó 1-től érvényes közös díjssabási füzet 6. oldalán foglalt „az árúk fel- és lerakodására“ vonatkozó határozmány további intézkedésig nem nyer alkalmazást. Budapest, 1894. február hó 28-án. A m. kir. államvasutak igazgatósága a részes vasutak nevében is. (Utányomás nem díjaztatik.)

Magy. kir. államvasutak.

A magyar királyi államvasutak igazgatóságának értesítése szerint a szlavoniai helyi érdekű vasut eszék-nasici vonalán fekvő Josipovacz állomás neve kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur ő nagyméltósága rendelkezésével „Josipovacz-Kravioze“-re változtatott. Budapest, 1894. márczius hó 12-én. Az igazgatóság. (Utányomás nem díjaztatik.)

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése márczius 16-án.)

Budapest, márcz. 16. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Napirend előtt szóba került egy fővárosi lapnak az az élelmes vállalkozása, a melyről lapunk tegnapi számának távirati rovatában mi is említést tettünk s a melynek következtében a vidéken sok helyütt, többek között városunkban is Kossuth halálhíre terjedt el.

Herman Ottó kért napirend előtt szót, hogy az ügyet a Ház elé hozza. Felolvasott egy nyomtatott czédulát, a melylyel az egész vidék el van árasztva és a mely jelenti, hogy a „Pesti Napló“ Kossuth haláláról részletes tudósítást közöl. Szóló megbotránkozásal utasítja vissza ezt a kegyetlen visszaélést.

Ezután a házasságjogi törvényjavaslat folytatolagos tárgyalása során Hévízy János (pap) és Szentiványi Kálmán szólaltak fel üres padok előtt a javaslat ellen, majd Herman Ottó beszélt az ő rapszodikus, ötletes modorában szellemes érveléssel a javaslat mellett.

Abrányi Kornél, a ki Herman felszólalása idejében még nem volt a Házban, időközben megérkezvén, személyes ügyben szót kér. Kijelenti, hogy a Herman Ottó által felhozott esetet, illetve a Kossuth halálhírét tudató czédulák szétküldését a „Pesti Napló“ kiadóhivatala eszközölte az ő tudta nélkül. Maga is megbotránkozásal értesült róla.

Herman Ottó örvend, hogy Abrányi vele egy felfogáson van, de konstatálja, hogy nemcsak ilyen tartalmu czédulákat osztogattak, hanem az újságok czinizmusa odáig megy, hogy minden redakcióban Kossuth életrajza, halála megírva, sőt kiszedve is van.

Kossuth betegágyán.

Budapest, márczius 16. (A „Torontál“ eredeti táv.) Tegnep este nyolcz óraker Turinból jött táviratok jelentik, hogy Kossuth valamivel jobban van, láza kissé csökkent. Még mindig nem evett, de nyugodtabb. Ruttkayné teljesen levert, Kossuth Ferencz még bizik.

Budapest, márczius 16. (A „Torontál“ eredeti táv.) Tegnep este tíz óraker érkezett újabb távirat jelenti, hogy Kossuth láza ismét emelkedik. Tüdőlob a jobb tüdő szárnyában emelkedik. Basso lemondott, Carle a helyzetet igen súlyosnak tartja, de még bizik.

Budapest, márczius 16. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Turinból telegrafálják: A beteg Kossuth tegnep dr. Bassonak, aki egyre figyelmezteti, hogy ne

vonjon meg tovább minden táplálékot magától, bánatosan felelte:

— Minek az, doktor ur? Ugyis mindegy már.

Tegnep este az orvosok a tüdőgyuladás terjedését konstatálták. Dr. Bozzolo leverten emlegeti:

— Kilenczvenkét esztendő, az maga betegség! Hát még a láz!

Kossuth folyton eszméletén van és vigasztalja övét.

Budapest, márczius 16. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Éjjel érkezett táviratok szerint a láz növekedett, a tüdőgyuladás terjed. Fél-tizenkettőkor éjjel újabb konzilium volt, amely után Kossuth Ferencz Nápolyba telegrafált testvéreért, Lajosért.

Budapest, márczius 16. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Turinból telegrafálják: Kossuth az éjszaka hátralevő részét nyugodtan töltötte, láza valamivel csökkent. Ma reggel jó étvágyal evett. Az orvosok remélik, hogy rendszeres csapolás által folytonos javulás áll be. Ma délelőtt, a csapolás után Heltyvel beszélgetett. Kossuth jól ismeri betegsége súlyos voltát és folyton kívánja a halált. Még csak tegnep mondta:

— Rettenetes, hogy nem lehet meghalni.

Megzavart ünnepségek.

Budapest, márczius 16. (A „Torontál“ ered. távirata.) Váczi telegrafálják: A közönség márczius 15-nek megünneplésére kivonult a honvédsírokhöz. Mikor az egyik szónok épen márczius 15-ről beszélt, lihegve érkezett ki Gajári polgármester, kezében egy távirattal és fellepén az emelvényre, zokogva jelentette:

— Kossuth meghalt!

... Az öreg honvédek, kik zászlókkal vonultak bajtársaik sírjaihoz, meghajtották a zászlókat, a nők hangosan zokogtak. Holnapra gyászülést is akartak tartani, amire természetesen nem lett szükség, mert a hir nem bizonyult be valónak.

Budapest, márcz. 16. (A „Torontál“ er. távirata.) Aradon a városháza nagytermében nagy közönség ünnepelte márczius 15-dikét. Éppen Csécsy Imre ref. lelkész kezdett emlékbeszédébe, midőn egy magántávirat egyszerre Kossuth halálhírét hozta.

— Megdöböntő csönd állott be. Nők zokogtak, agg honvédek sirva borultak egymásra.

Az ünnep elnöke, Lukácsy megszakította az ünnepet és remegő hangon kijelentette, hogy a vértanuk szobránál tartandó ünnepély elmarad.

Később az „Alföld“ megczáfolta a halálhírt.

Crispi részvéte.

Budapest, márczius 16. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Turinból telegrafálják: Crispi olasz miniszterelnök naponta tudakozódik Kossuth hogylétéről.

A Munkácsy-pár elutazása.

Budapest, márczius 16. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A Munkácsy-pár ma Budapestről Pozsonyba utazott.

Robbanás egy párisi templomban.

Budapest, márczius 16. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Párisból telegrafálják: Tegnep délután félháromkor a Madeleine-templomban robbanás történt. Pauvre, hírhedt anarkista, bombával zsebében belépett a zsufolt templomba. A küszöbön megbotlott s ekkor a bomba iszonyu dörejével felrobbant, ezer darabra tépve Pauvre-t. Egy embert, a ki a robbanásra vad futásnak eredt, a tömeg abban a hiedelemben, hogy az dobta a bombát, tüdőzőbe vett és szét akart tépni. A rendőrség azonban közbelépett és a menekülni akarót letartóztatta. A robbanásnak más halottja nincs.

Felölös szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1893. évi október hó 1-től.

Nagybecskerek-Nykikinda				Nagybecskerek-Versce				Versce-Nagybecskerek				Szécsány-Párdány			
Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.
1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
Versecz ind.	—	—	220	Budapest ny.p.u.ind.	700	—	—	Báziás ind.	405	1145	—	Budapest ny. p. u. ind.	700	—	—
Párdány	—	—	350	Temesvár	950	—	—	Temesvár	—	12—	—	Nagybecskerek	805	—	—
Nagybecskerek	550	1225	740	Nagykikinda	320	—	—	Versce	540	220	—	Szécsány	925	555	—
Ellemér	609	1244	803	Nagybecskerek	805	—	—	*Temespaalis	553	232	—	Módos	946	622	—
Melenze	632	111	832	N.-Becskek-Bpart	812	416	—	Bethlentanya	601	242	—	Fény	967	635	—
Kumán	649	129	854	*Sándor-udvar	827	435	—	*Szivattyutelep.	611	255	—	Párdány	1008	648	—
Törökbecse-Aracs	715	204	932	Lázárföld.	841	462	—	*Laudontanya	618	305	—	Párdány-Szécsány			
Beodra	749	288	1009	*Pusztá Kenderes	845	456	—	Nagy margita	627	316	—	V.v.	V.v.	V.v.	V.v.
Karlova	800	249	1024	*Lajosmajor	955	508	—	Zichyfalva	639	329	—	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
Nagykikinda (v.) é:k.	840	329	1104	Szárca	907	530	—	Györgyháza	651	345	—	Párdány ind.	650	350	—
Temesvár	—	522	454	Szécsány (vend.) érk.	919	545	—	Szécsénfalva-Ráros-	—	—	—	Fény	704	404	—
Budapest	125	—	655	Bóka	947	616	—	Istvánvölgy	706	402	—	Módos	719	420	—
Nagykikinda-Nbecskerek				Kanak	1004	636	—	*Ólész	714	413	—	Szécsány	742	443	—
V.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	*Ólész	1013	646	—	Kanak	723	424	—	Budapest ny. p. u	—	655	—
1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	Szécsénfalva-Ráros	—	—	—	Bóka	739	444	—	Nagybecskereken át érk.	—	645	—
Budapestny.p.u.ind.	700	830	220	Istvánvölgy	1022	703	—	Szécsány (vend.) érk.	751	459	—	Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 perczig — a percek számjegyeinek aláhuzása által (600—652 vannak megjelölve.)			
Temesvár	950	1120	400	Györgyháza	1032	717	—	Szécsány ind.	801	514	—	A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételeesen fel- vagy leszállás végett áll meg.			
Nagykikinda (v.)	325	400	700	Zichyfalva	1044	741	—	Szárca	814	531	—				
Karlova	415	441	741	Nagy margita	1059	802	—	*Lajosmajor	826	545	—				
Beodra	435	462	753	*Laudontanya	1108	812	—	*Pusztá Kenderes	833	546	—				
Törökbecse-Aracs	531	532	833	*Szivattyutelep.	1116	822	—	Lázárföld	842	603	—				
Kumán	557	553	855	Bethlentanya	1129	836	—	*Sándor-udvar	853	617	—				
Melenze	629	614	917	*Temespaalis	1137	847	—	N.-Becskek-Bpart	910	641	—				
Ellemér	652	634	937	Versce	1145	858	—	Nagybecskerek érk.	—	645	—				
Nagybecskerek érk.	1008	652	955	Temesvár érk.	1149	903	—	Nagykikinda	—	1104	—				
Párdány	—	—	—	Temesvár	317	—	—	Temesvár	—	454	—				
Versce	1149	—	—	Báziás	325	1129	—	Budapest	—	655	—				

Bécs-Budapest (nyug. p. u.)				Temesvár-Orsova-Verciorova				Verciorova-Orsova-Temesvár-Budapest (nyug. p. u.)				Bécs			
Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.
1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
Bécs ind.	837	—	1100	Budapest	130	700	830	Verciorova ind.	221	—	—	Bécs	—	—	—
Budapest	—	—	—	Czegléd	930	1030	450	Orsova érk.	230	410	—	Budapest	—	—	—
Czegléd	—	—	—	Félegyháza	—	1211	—	Herkulesfürdő	335	512	—	Orsova	—	—	—
Félegyháza	—	—	—	Szeged	443	530	147	Karánsebes	627	1105	—	Herkulesfürdő	—	—	—
Szeged	—	—	—	Valkány	—	627	303	Lugos	741	1255	—	Karánsebes	—	—	—
Valkány	—	—	—	Nagykikinda	—	700	340	Rékás	837	219	—	Lugos	—	—	—
Nagykikinda	—	—	—	Zsombolya	—	741	422	Temesvár-Józsefváros	920	328	—	Rékás	—	—	—
Zsombolya	—	—	—	Gyertyámos	—	817	445	Temesvár-Józsefváros ind.	950	400	515	Temesvár-Józsefváros	—	—	—
Gyertyámos	—	—	—	Temesvár-Józsefváros	639	854	522	Gyertyámos érk.	1027	445	615	Zsombolya	—	—	—
Temesvár-Józsefváros	—	—	—	Rékás	—	1041	710	Zsombolya	1051	515	700	Nagykikinda	—	—	—
Rékás	—	—	—	Lugos	—	1234	830	Nagykikinda	1118	545	739	Valkány	—	—	—
Lugos	—	—	—	Karánsebes	—	325	912	Valkány	1202	622	828	Szeged	—	—	—
Karánsebes	—	—	—	Herkulesfürdő	1105	736	—	Szeged	1254	732	945	Félegyháza	—	—	—
Herkulesfürdő	—	—	—	Orsova	1131	824	—	Félegyháza	254	—	643	Czegléd	—	—	—
Orsova	—	—	—	Verciorova	1145	—	—	Czegléd	440	—	813	Budapest	—	—	—
Verciorova	—	—	—	Bécs	—	—	—	Budapest	655	—	1020	Budapest	—	—	—
Bécs	—	—	—	Bécs	—	—	—	Bécs	100	—	705	Bécs	—	—	—

Temesvár-Arad				Arad-Temesvár				Jassenova-Oravicza-Anina				Anina-Oravicza-Jassenova			
Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.
1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
Temesvár-Jv. ind.	800	111	815	Arad ind.	625	1130	558	Temesvár ind.	—	535	810	Anina (vnd.) ind.	—	1215	430
Szentandrás érk.	820	139	845	Ujarad érk.	643	1154	609	Báziás	—	615	450	Krassova	—	108	519
Merczifalva	834	157	905	Németságh	705	1219	627	Jassenova (vnd.)	—	835	1055	Lissava	—	221	632
Orczifalva	845	216	921	Vinga	732	1247	645	Jám	—	901	1121	Majdan	—	258	711
Vinga	902	241	916	Orczifalva	748	104	638	Rakasdia	—	952	1208	Oravicza (vnd.) érk.	—	327	740
Németságh	917	258	1007	Merczifalva	808	120	709	Oravicza (vnd.) érk.	—	1024	1240	Oravicza ind.	300	350	—
Ujarad	934	331	1039	Szentandrás	819	138	721	Oravicza ind.	645	1050	—	Rakasdia	—	323	418
Arad	944	345	1055	Temesvár-Jv.	842	204	739	Majdan	717	1421	—	Jám	—	411	501
								Lissava	808	1203	—	Jassenova érk.	434	524	—
								Krassova	918	113	—	Báziás	—	910	—
								Anina (vnd.) érk.	956	151	—	Temesvár	—	726	854

Valkány-Varjas				Varjas-Valkány				Vojtek-Németbogsán				Németbogsán-Vojtek			
Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.
1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
Budapest ny. p. u. ind.	830	220	—	Varjas ind.	700	1020	—	Temesvár ind.	535	810	—	Németbogsán ind.	400	500	—
Temesvár	1120	400	—	Perjámos érk.	717	1037	—	Báziás	405	450	—	Románbogsán	—	425	526
Valkány	320	635	—	Rác-Szt. Péter	731	1110	—	Vojtek	650	910	—	Zsidovin	—	443	548
O-Bessenyő	351	655	—	Sárafalva	746	1130	—	Birda 3. sz. őrház	716	935	—	Gertenyes	—	454	600
N.-Szt.-Miklós	436	734	—	N.-Szt.-Miklós	807	1205	—	Gattaja	746	957	—	Móriczföld-Sósdia	—	511	623
Sárafalva	457	752	—	O-Bessenyő	898	1245	—	Móriczföld-Sósdia	814	1019	—	Gattaja	—	528	650
Rác-Szt.-Péter	514	808	—	Valkány	901	108	—	Gertenyes	833	1036	—	Birda 3. sz. őrház	—	549	712
Perjámos érk.	525	819	—	Temesvár érk.	—	520	—	Zsidovin	846	1047	—	Vojtek	—	610	733
Varjas	550	837	—	Budapest ny. p. u.	125	850	—	Románbogsán	908	1107	—	Báziás	—	910	1129
								Németbogsán érk.	932	1131	—	Temesvár érk.	—	726	854

Jegyzet. A m. kir. államvasutak vonatának közlekedési ideje ezen menetrendben a közep európai idő szerint van kitüntetve. Ezen idő és a budapesti idő között azon különbség van, hogy a budapesti időt jelző órák 16 percczel többet mutatnak, mint a menetrendbe felvett közep európai időt jelző vasuti órák. A román és bolgár államvasutak összes vonalain, nemkülönbön a török vasutak bellova—konstantinápolyi fővonalán az új vasuti idő egy egész órával megelőzi a közep európai időt.

Hirdetések

felvételnek
a lap kiadóhivatalában.